

Arrest

nr. 164 575 van 22 maart 2016
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JEENINGA loco advocaat R. JESPERS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Ethiopische nationaliteit en bent u geboren op 1 november 1986 te Dire Dawa. U bent moslim en uw etnische origine is Oromo.

U woonde samen met uw ouders in Dire Dawa (Ethiopië) waar u ook naar school ging. Op de leeftijd van zeven jaar – bijgevolg in 1993 - werd jullie huis aangevallen door de Ethiopische autoriteiten, omdat uw vader politicus was bij de partij Oromo Liberation Front (hierna OLF). Uw vader werd gearresteerd en gevangen gezet en sindsdien vernam u niets meer van hem. U ontvluchtte samen met uw moeder en zussen Ethiopië en jullie woonden gedurende één jaar in Djibouti. Omdat uw moeder werk gevonden had in Jemen, verhuisden jullie in 1995 naar Jemen. Op 21 november 2005 trouwde u met uw echtgenoot A.M., een Ethiopiër van Oromo origine.

Uw echtgenoot had reeds het vluchtelingenstatuut bekomen bij UNHCR en u verkreeg na uw huwelijk het 'afgeleide' vluchtelingenstatuut op basis van het statuut van uw echtgenoot. Jullie kregen op 21

oktober 2006 samen één zoon, W.A.M.. Op 7 mei 2009 scheidden A.M. en u uit de echt en uw zoon W.A.M. bleef bij zijn vader. U verzette zich – tot op heden – tegen deze regeling. U werd op 28 april 2010 gehoord door UNHCR en verkreeg vervolgens op 10 juni 2010 het vluchtelingenstatuut.

In september 2011 waren er politieke onrusten in Sana'a (Jemen) en het El Jomhori ziekenhuis waar u werkte en uw huis in de buurt werden beschadigd door de inslag van een raket. U verhuisde naar Jawlat Amran waar u bij uw vriendin A.E. introk. In januari 2012 vielen twee gewapende personen het huis van uw vriendin H.A. binnen en u en uw vriendin werden gedwongen om geld en juwelen af te geven. Toen u op 17 mei 2012 door de stad liep, werd u aangevallen door drie mannen en werd geslagen, beschimpt en verkracht door hen. U besloot niet langer in Jemen te willen blijven en via uw tante kwam u in contact met een Somalische smokkelaar. Deze nam uw foto en vingerafdrukken. Op 7 juli 2012 vertrokken jullie per vliegtuig naar Istanbul (Turkije) en vandaar reisde u verder naar Griekenland. Op 26 september 2012 reisde u verder naar België waar u op dezelfde dag een asielaanvraag indiende.

Op 30 augustus 2013 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar u uw beweerde Ethiopische nationaliteit – laat staan uw vrees voor vervolging in dat land – niet geloofwaardig maakte. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 30 september 2013. Op 20 december 2013 werd de beslissing van het Commissariaat-generaal vernietigd omdat de Raad van oordeel was dat het CGVS verder onderzoek moet doen aangaande uw (beweerde) herkomst, uw dossier bij het UNHCR en de door u in beroep neergelegde stukken.

Op 1 juli 2014 beviel u in België van uw dochtertje M.K.. Haar vader heeft de Nederlands nationaliteit maar verblijft in Antwerpen. Jullie wonen niet samen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U bent er niet in geslaagd uw band met Ethiopië, uw beweerde land van herkomst, aannemelijk te maken.

U verklaarde **Jemen** te hebben verlaten, omdat u bestolen werd en u verkracht werd door onbekende mannen en Jemen uw land niet is. Verder gaf u aan niet naar uw beweerde land van herkomst – **Ethiopië** – te kunnen terugkeren, omdat u vervolging vreest door het Ethiopische regime, omdat u de dochter bent van uw vader en de vader van uw zoon lid van de 'Oromo oppositie' is, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient volgende bemerking gemaakt te betreffen uw vrees voor vervolging in **Jemen**. Uit uw verklaringen en uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat u in Jemen door UNHCR de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Eerst dient te worden benadrukt dat de bepaling van artikel 48/5 §4 afwijkt van de algemene regel in artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève, 48/3 en 48/5, §§ 1 tot 3 van de Wet van 15 december 1980 (zie arrest RvSt nr. 228337 van 11 september 2014) en dat de formulering "[...] een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel [...]" het facultatieve karakter van de toepassing ervan aantoont.

Vervolgens dient te worden benadrukt dat aan de toepassing van het principe 'eerste land van asiel' bijzondere voorwaarden zijn verbonden. Met betrekking tot deze voorwaarden, zoals de mogelijkheid om opnieuw tot het grondgebied te worden toegelaten en de naleving van het non-refoulementbeginsel in de desbetreffende landen, is actuele en relevante informatie vereist die het CGVS moeilijk kan verkrijgen. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat de bewijslast op de asielinstantie berust, wat het CGVS aanspoort tot voorzichtigheid bij de toepassing van dit principe.

Met het oog op het onderzoek of de voorwaarden voor de toepassing van het principe 'eerste land van asiel' vervuld zijn in het licht van artikel 48/5 § 4 van de Wet van 15 december 1980 en om tegemoet te komen aan de door de RvV gevraagde onderzoeksmaatregelen, heeft het Commissariaat-generaal stappen ondernomen bij de regionale delegatie van het UNHCR in Brussel en bij de ambassade van Jemen om informatie te krijgen op basis waarvan het CGVS kan oordelen of Jemen als eerste land van asiel kan worden beschouwd (zie COI Focus Jemen, eerste land van asiel in administratief dossier).

Het CGVS heeft echter geen antwoord gekregen en beschikt niet over de nodige elementen om te besluiten dat het concept 'eerste land van asiel' kan worden toegepast voor Jemen. In het bijzonder heeft de Commissarisgeneraal geen uitsluitsel over de mogelijkheid dat u opnieuw tot het grondgebied van het betreffende land zou worden toegelaten.

Wegens het gebrek aan voldoende informatie om Jemen als eerste land van asiel te beschouwen en wegens het afwijkende karakter van dit principe dient uw asielaanvraag dus te worden onderzocht met betrekking tot uw beweerde land van herkomst, namelijk Ethiopië.

Het feit dat u werd erkend als vluchteling door het UNHCR in Jemen, houdt bovendien niet in dat het CGVS u ipso facto en zonder ander individueel onderzoek op zijn beurt moet erkennen. Er bestaat namelijk een procedure voor de bevestiging van status die wordt geregeld door artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 en die het CGVS de mogelijkheid laat de status te bevestigen of niet te bevestigen (artikel 49 §1 6° gelezen in samenhang met artikel 57/6 3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen). Het feit dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend door het UNHCR houdt geenszins in dat het CGVS u automatisch deze status toekent.

Volgende vaststellingen kunnen nog worden gemaakt aangaande de procedure die u doorlopen heeft bij UNHCR in Jemen. U verklaarde dat u na uw echtscheiding een interview moest doen bij UNHCR

(Jemen) (dd.28/4/2010) en u buiten dat interview geen andere interviews moest doen (gehoor 2 CGVS, p.18). Uit de brief van mevrouw A. (dd.25/6/2013) blijkt eveneens dat u na uw echtscheiding erkend werd door UNHCR te Sana'a als vluchteling op basis van een interview met het UNHCR dd. 28 april 2010 (zie administratief dossier). Uit het interview report van UNHCR (dd.28/4/2010) blijkt niet alleen dat het interview erg summier was, het blijkt ook niet al te zorgvuldig te zijn gebeurd. Zo staat op het interview report van UNHCR (dd.28/4/2010) dat het interview in het Oromo en het Arabisch gebeurde, terwijl u voor het CGVS aangaf dat u het interview in het Arabisch deed (gehoor 2 CGVS, p.2). Verder staat bij leeftijd van uw zoon 2007, terwijl hij volgens uw verklaring op 21/10/2006 geboren werd (gehoor 1 CGVS, p.14). Verder werden in potlood verschillende aanpassingen aangebracht op het interview report van UNHCR (dd.28/4/2010) (bij uw geboortedatum, de verblijfplaats van uw moeder en de verblijfplaats van uw zus. Verder dient te worden vastgesteld dat het interview report van UNHCR (dd.28/4/2010) niet ondertekend werd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient uw aanvraag dus te worden onderzocht met betrekking tot uw land van beweerde herkomst, namelijk Ethiopië.

Wat betreft uw verblijf en statuut in Jemen dienen verder nog enkele opmerkingen te worden gemaakt. U verklaarde dat u sinds 1995 in Jemen verbleef en wel in Sana'a (gehoor 1 CGVS, p.2 en gehoor 2 CGVS, p.9). Eerst woonde u met uw moeder en uw zussen in de wijk Shumeila bij Sheikh Abdalla Al-Sumbili (de werkgever van uw moeder), toen u volwassen was woonde u met uw moeder en uw zussen in de wijk Safia in een eigen huis, tijdens uw huwelijk woonde u in de wijk Nadi Al-Dubat en na uw scheiding in de wijk Zubeiry (gehoor 2 CGVS, p.9-10). U gaf aan dat u van de eerste tot de zesde graad naar de Me'in lagere school ging en van de zevende tot de twaalfde graad naar de Awra meisjesschool. U gaf aan dat u afstudeerde in het academiejaar 2002 – 2003 of het academiejaar 2001 – 2002. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u eerder aangaf dat u sinds 1995 in Jemen woont en u dus onmogelijk 12 jaren school kon volgen indien u uw twaalfde graad beëindigde in het academiejaar 2002 – 2003 of het academiejaar 2001 – 2002, wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat u niet in de eerste graad begon, maar de sheikh u hielp en u direct in het derde of vierde jaar begon (gehoor 2 CGVS, p.10). Het is minstens opmerkelijk te noemen dat iemand die nooit school liep in Ethiopië en die voor 1995 Oromo sprak plots in het derde of vierde studiejaar – dat in een voor u vreemde taal (Arabisch) gegeven wordt – zou kunnen beginnen (gehoor 2 CGVS, p.10). Verder gaf u aan dat u – voor uw huwelijk – een tijdje in een juwelenwinkel werkte (gehoor 2 CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd welke documenten u had in Jemen, gaf u aan dat u – buiten de documenten van het UNHCR – geen documenten had (gehoor 1 CGVS, p.15). Verder gaf u aan dat u voor u het vluchtelingenstatuut van het UNHCR (in 2006) kreeg geen statuut had (gehoor 1 CGVS, p.15). U bevestigde later dat u van uw aankomst in Jemen (1995) tot u documenten van het UNHCR kreeg (2006) illegaal in Jemen was en ook uw moeder en zussen illegaal waren (gehoor 2 CGVS, p.11). Het is erg opmerkelijk dat u zonder enige document meer dan tien jaar in Jemen kon leven, naar school gaan en werken (uw zus I. zou zelfs op de Palestijnse ambassade werken – zie interview report UNHCR dd.28/4/2010 en gehoor 2 CGVS, p.12). Toen u hiermee geconfronteerd werd gaf u vaag aan dat de sheikh hielp (gehoor 2 CGVS, p.11).

Verder gaf u aan dat u in 2006 samen met uw man het vluchtelingenstatuut van het UNHCR (Jemen) kreeg, u verduidelijkte dat u de vluchtelingenstatus kreeg nadat u huwde, maar u – toen u scheidde – een ander papier kreeg in 2009 (gehoor 1 CGVS, p.15 en gehoor 2 CGVS, p.17). Toen u gevraagd werd of u in Jemen het statuut van vluchteling kreeg omwille van het vluchtelingenstatuut / huwelijk met uw (ex) man A.M., gaf u aan het niet te weten, maar u in 2009 (na uw echtscheiding) een apart dossier kreeg, gehoord werd en recht op asiel kreeg (gehoor 1 CGVS, p.13 en gehoor 2 CGVS, p.17). Toen u erop gewezen werd dat u na uw echtscheiding een interview moest doen bij UNHCR (Jemen) (dd.28/4/2010) en u gevraagd werd waarover het ging, gaf u aan het niet meer te weten, maar u een apart dossier vroeg. U verduidelijkte dat er na de echtscheiding een nieuw dossier met een nieuw nummer geopend werd voor u en u buiten dat interview geen andere interviews moest doen (gehoor 2 CGVS, p.18). Uit de brief van mevrouw A. (dd.25/6/2013) blijkt eveneens dat u door UNHCR te Sana'a bij het reeds bestaande resettlement dossier van uw (ex-man A.M.) werd gevoegd, maar dit opgeschort werd na uw echtscheiding en u later erkend werd door UNHCR te Sana'a als vluchteling op basis van een interview van het UNHCR dd. 28 april 2010 (zie administratief dossier). Verder wordt in de brief van mevrouw A. (dd.25/6/2013) aangegeven dat er een BID-procedure - een procedure van UNHCR die toelaat om bij bepaalde beslissingen extra aandacht voor de belangen van het kind te kunnen schenken (zie administratief dossier) – loopt om u met uw zoon W.A.M. te herenigen en UNHCR deze BID-procedure in de loop van volgende week hoopt te finaliseren. Op 7 mei 2015 liet mevrouw Verrelst aan de dienst Cedoca telefonisch weten dat UNHCR de BID-procedure in beraad houdt in afwachting van een beslissing van België in verband met uw verblijfsstatuut; op 11 mei 2015 liet mevrouw Verrelst aan de dienst Cedoca telefonisch weten dat ze zou willen dat het CGVS wacht met een beslissing te nemen en UNHCR de BID-procedure gestart is, maar een beslissing van België in verband met uw verblijfsstatuut niet afwacht. Tot op heden werd geen schriftelijk relaas ontvangen van UNHCR. Gelet op bovenstaande is het dan ook niet duidelijk waarom het CGVS moet wachten om een beslissing te nemen in uw asioldossier, temeer daar u zelf aangaf dat u zou snel mogelijk een beslissing in uw asioldossier wil (gehoor 2 CGVS, p.24).

Verder gaf u aan dat u de Jemenitische nationaliteit niet heeft en u ook nooit trachtte deze te verwerven 'omdat u er niet aan dacht en niet dacht dat het nodig zou zijn' (gehoor 1 CGVS, p.16). Toen u gevraagd

werd waarom u niet naar Jemen kan terugkeren, gaf u – naast de problemen die u er kende – aan dat Jemen uw land niet is (gehoor 1 CGVS, p.19).

Uit bovenstaande blijkt dat u van uw aankomst in Jemen (1995) tot u documenten van het UNHCR kreeg (2006) illegaal in Jemen was. Verder legde u geen nieuwe documenten neer betreffende uw verblijf in Jemen en gaf u vaag aan dat de sheikh alles regelde.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw leeftijd en uw datum van vertrek uit Ethiopië.

Zo verklaarde u voor het CGVS geboren te zijn op 1/1/1986 (gehoor 1 CGVS, p.3 en gehoor 2 CGVS, p.3). U voegde eraan toe de juiste dag en maand van uw geboorte niet te kennen en dat UNHCR daarom die datum gaf (gehoor 2 CGVS, p.4). Echter, uit de documenten van UNHCR blijkt dat u in 1982 geboren bent (zie administratief dossier). Verder blijkt uit uw huwelijksakte dat u op 31/1/2005 23 jaar oud was (en u met andere woorden in 1982 (of 1983) geboren bent. Uit uw scheidingsakte blijkt eveneens dat u in 1982 geboren bent (gehoor 2 CGVS, p.4).

Verder verklaarde u voor het CGVS dat u Ethiopië verliet toen u ongeveer 7 jaar oud was (gehoor 1 CGVS, p.3). Tijdens het tweede interview voor het CGVS verklaarde u dat u in 1994 Ethiopië verliet, maar u niet weet in welke maand dit juist was (gehoor 2 CGVS, p.6). Gelet op bovenstaande verklaringen dient te worden vastgesteld dat u (volgens uw geboortedatum die terug te vinden is op uw huwelijksakte, scheidingsakte en uw documenten van UNHCR) op 12 jarige leeftijd Ethiopië verliet of u (volgens de geboortedatum die u verklaarde te hebben op het CGVS) op 8 jarige leeftijd Ethiopië verliet.

Verder kunnen volgende bedenkingen gemaakt worden betreffende uw bewering de **Ethiopische** nationaliteit te bezitten.

Vooreerst blijkt uit uw gehoren voor het Commissariaat-generaal dat uw basiskennis betreffende uw beweerde Oromo etnie bijzonder beperkt is.

U verklaarde dat uw etnische origine Oromo is (gehoor 1CGVS, p.4). U verklaarde verder dat de etnische origine van uw ouders Oromo is (gehoor 1 CGVS, p.9 en vragenlijst CGVS, vraag 2.8). U verklaarde verder dat de etnische origine van uw ex-echtgenoot A.M. eveneens Oromo is (gehoor 1 CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd welke etnieën er verder in Ethiopië voorkomen, ontweek u – na lang nadenken – de vraag en gaf u aan dat uw moeder u – na uw vertrek uit Ethiopië – vroeg weg te blijven van het 'Ethiopische milieu'. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan enkel de Oromo etnie te kennen (gehoor 1 CGVS, p.4). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in Ethiopië verschillende etnische groepen voorkomen, waaronder Oromo (34,5%), Amhara (26,9%), Sidamo (9%), Tigra (6,1%), Somali (6,2%) en Afar (1,7%). Toen u er op gewezen werd dat in Dire Dawa, de stad waar u geboren bent en opgroeide tot u het land verliet, een andere etnie voorkomt die groot is in aantal, hulde u zich in stilzwijgen, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er naast Oromo ook Amhara (20,17%) en Somali (24,3%) wonen in Dire Dawa. Toen de dossierbehandelaar u er verder op wees dat men in Dire Dawa ook Somali spreekt, sprak u hem tegen en gaf u aan dat Ethiopiërs geen Somali spreken (gehoor 1 CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat 26,46% van de inwoners van Dire Dawa het Somali spreken. Toen u gevraagd werd welke talen u spreekt, gaf u aan Amhaars en Oromo zeer goed te verstaan en ze allebei een beetje te spreken. U gaf aan dat u de talen kunt, omdat uw moeder de talen een beetje sprak met u thuis (gehoor 1 CGVS, p.5). Toen de dossierbehandelaar u daarop ruim tien basiswoorden opwierp er u vroeg het woord te vertalen in het Oromo, slaagde u er niet in één woord correct te vertalen (gehoor 1 CGVS, p.5 en administratief dossier). U gaf daarop aan dat u geen Oromo spreekt (gehoor CGVS, p.5). Toen de dossierbehandelaar u vervolgens zeven basiswoorden in het Oromo opwierp er u vroeg deze te vertalen, slaagde u er slechts in van één woord de correcte betekenis te geven (gehoor 1 CGVS, p.6 en administratief dossier). Van iemand die de Oromo etnie heeft, wiens ouders en ex-echtgenoot van Oromo etnie zijn, wiens vader en ex-echtgenoot zelfs lid zouden zijn van het Oromo Liberation Front en die Oromo sprak met de Ethiopische gemeenschap in Jemen, kan men een betere kennis van de Oromo moedertaal verwachten. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Oromo trots zijn op hun taal en de taal beschouwen als hun identiteit (zie informatie in administratief dossier). Uw quasi onbestaande kennis van de Oromo taal ondermijnt uw beweerde Oromo afkomst en uw beweerde Ethiopische nationaliteit.

Toen u verder gevraagd werd waar de hoofdstad van de Oromo ligt, gaf u aan het niet te weten. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de hoofdstad van Oromia van Finfinnee naar Adama verhuisde en dit heel wat protest met zich meebracht. Toen u de term Finfinnee opgeworpen werd, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor 1 CGVS, p.6-7). Toen u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS aangekondigd werd dat nog enkele vragen in verband met Ethiopië – meer bepaald betreffende de Oromo etnie – gesteld zouden worden en u de term 'Gadaa' opgeworpen werd, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor 2 CGVS, p.21-22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Gadaa elk aspect van het leven van een Oromo beïnvloed en Gadaa een systeem is dat de Oromo gemeenschap organiseert. Toen u verder de termen 'Waaqa' en 'Eraicha' opgeworpen werden, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben (gehoor 2 CGVS, p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij

het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat 'Waaqa' de oorspronkelijke god van de Oromo is en 'Eraicha' een typisch Oromo festival is, dat niet enkele in Ethiopië gevierd wordt, maar overal in de wereld waar Oromo wonen. Toen u verder gevraagd werd wat Oromo op 15 april viert, gaf u aan het niet te weten (gehoor 2 CGVS, p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Oromo op 15 april martelaars dag – de mensen die sneuvelden in de strijd voor onafhankelijkheid en de cultuur van de Oromo – viert. Dat u hiervan niet op de hoogte bent is als ex-vrouw van A.M., die onder andere mensen rekruteerde voor de strijd en vrouwen hielp wiens man gedood werd in de strijd des te frapperender (gehoor 2 CGVS, p.14). Verder wist u niet wie Sheikh Bakrii Saphalo (een belangrijk Oromo nationalist) is, had u geen idee wat 'Odaa' (de boom die hét Oromo-nationalistisch symbool is en die zelfs in de vlag van OLF staat) is en had u geen idee wat 'Mecha Tulema' (zowat de eerste Oromo organisatie) is (gehoor 2 CGVS, p.22 en administratief dossier). Verder gaf u aan geen enkel medium (TV station / radio station / krant / internetpagina) te kennen dat door Oromo gebruikt wordt. U voegde eraan toe dat er op het officiële kanaal van de regering tijd is voor een Oromo programma en dat dan de 'Oromo vlag' op het scherm staat. Toen u daarop gevraagd werd de vlag te beschrijven, gaf u aan dat het dezelfde vlag als Ethiopië is, met in het midden een boom (gehoor 2 CGVS, p.22-23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de vlag van Ethiopië groen-geel-rood gestreept is in het midden een pentagram, terwijl de vlag van de Oromo rood-groenrood gestreept is, er een gele zon in het midden staat, met daarin een groene (Odaa) boom en een rode ster.

Uw quasi onbestaande kennis betreffende de basis van de Oromo cultuur, ondermijnt verder uw beweerde Oromo afkomst en uw beweerde Ethiopische nationaliteit.

Ten tweede laat uw kennis betreffende de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw vader (de door u aangehaalde reden waarom u Ethiopië ontvluchtte en niet naar Ethiopië kan terugkeren), de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw ex-echtgenoot en het Oromo Liberation Front (waar uw vader en uw ex-echtgenoot lid van zouden zijn), te wensen over.

U verklaarde tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS dat de politieke partij van de Oromo het Oromo Liberation Front is en u verklaarde aan het UNHCR en tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS dat uw vader politiker was en hij lid van de partij OLF was (administratief dossier en gehoor 1 CGVS, p.2, p.7 en p.9). Toen u gevraagd werd welke functie uw vader had binnen OLF, gaf u aan het niet te weten. Later gaf u aan dat uw moeder zei dat hij een belangrijke functie had. U gaf aan dat hij deel uitmaakte van het leger, maar toen u gevraagd werd welke activiteiten hij deed, gaf u ontwijkend aan dat u uw vader niet meer zag na de gebeurtenissen (gehoor 1 CGVS, p.9). Toen u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS gevraagd werd waarom uw vader gearresteerd werd, gaf u vaag aan dat hij van de 'oppositie' is en soldaat was. Toen u gevraagd werd van welke oppositiegroep hij was, gaf u ontwijkend aan dat u enkel weet dat hij Oromo is. Toen u gevraagd werd waarvan hij soldaat was, gaf u aan het niet te weten (gehoor 2 CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of u Oromo groepen / partijen / organisaties kent, gaf u aan van niet (gehoor 2 CGVS, p.7).

U gaf aan dat ook uw ex-echtgenoot, A.M., lid was van het OLF (gehoor 1 CGVS, p.13). Tijdens het tweede interview bij het CGVS gaf u aan dat uw man 'oppositie' was, maar u er geen idee van had in welke 'Oromo groep' hij zat. U gaf aan dat één van de grote mannen in de Oromo gemeenschap te Jemen, sheikh Garalah, gedood werd, maar deze persoon kon door het CGVS niet teruggevonden worden (gehoor 2 CGVS, p.7). Later in het interview gaf u aan dat uw ex-echtgenoot Ethiopië ontvluchtte, omdat hij 'oppositie' was. Toen u gevraagd werd tot welke oppositiegroep hij behoorde, herhaalde u even vaag enkel te weten dat hij Oromo is en u niet wist tot welke oppositiegroep hij behoorde. Evenmin had u er een idee van welke functie hij had bij de 'oppositiegroep' (gehoor 2 CGVS, p.14). Toen de vraag later herhaald werd, gaf u aan dat uw ex-echtgenoot vooral schreef, maar u had er geen idee van wat hij schreef (gehoor 2 CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd sinds wanneer uw ex-echtgenoot lid was van de 'oppositiegroep', gaf u aan te denken dat dit was sinds hij het land verliet en hij 'de Oromo gemeenschap die nieuw aankwam' hielp, hij mensen rekruteerde voor de strijd en vrouwen hielp wiens man gedood werd in de strijd (gehoor 2 CGVS, p.14). Toen u daarop gevraagd werd welke strijd u bedoelde, gaf u vaag aan dat u 'de interne oorlogen in Ethiopië' bedoelde. Toen u daarop gevraagd werd tussen wie en wie deze oorlogen waren, gaf u aan het niet te weten. Later gaf u aan dat er Oromo bij betrokken zijn, maar u niet weet tegen wie ze vechten (gehoor 2 CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd wie de collega's van uw ex-echtgenoot waren binnen de 'oppositiegroep', gaf u aan dat er Yassin was en – na lang nadenken – voegde u eraan toe dat er ook iemand was die vaak naar uw huis kwam en hij de documenten die uw man schreef, meenam, maar u zijn naam vergat (gehoor 2 CGVS, p.15). Verder gaf u aan dat uw ex-echtgenoot problemen kende in Ethiopië. Toen u gevraagd werd over zijn problemen in Ethiopië te vertellen, gaf u aan het niet juist te weten. U voegde er vaag aan toe dat hij van de oppositie was en hij daarom bepaalde zaken niet kon doen en het land moest verlaten. Toen gevraagd werd welke problemen uw ex-echtgenoot kende in Ethiopië, gaf u aan het niet te weten. Toen u expliciet gevraagd werd of uw man gearresteerd werd in Ethiopië, gaf u aan dat u dacht van wel, omdat hij vele nachtmerries had (gehoor 2 CGVS, p.15).

Toen u tijdens het tweede interview bij het CGVS de term 'OLF' opnieuw opgeworpen werd, gaf u aan er nog nooit van gehoord te hebben.

Toen u erop gewezen werd dat u eerder aanhaalde dat uw vader en ex-echtgenoot lid waren van het OLF, was u verrast en gaf u aan dat dit niet zo was (gehoor 2 CGVS, p.23). Toen op het einde van het

gehoor door uw advocaat gevraagd werd de vraag naar de kennis van 'OLF' anders te stellen, omdat u misschien de Arabische afkorting gebruikte, stelde de tolk de vraag anders en vertaalde hij de afkorting 'OLF' in het Arabisch. U gaf daarop aan de afkorting niet te kennen en u voegde eraan toe niets van politiek te kennen en er niet in geïnteresseerd te zijn. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u tijdens het eerste gehoor bij het CGVS niet alleen de term OLF zelf gebruikte, maar u ook de betekenis van de afkorting kende (gehoor 1 CGVS, p.7 en p.9), vroeg u waarvoor 'OLF' staat. Toen de dossierbehandelaar u daarop zei dat OLF te afkorting is van Oromo Liberation Front, gaf u aan er al van gehoord te hebben. U voegde er plots ook aan toe dat uw vader en uw ex-echtgenoot lid zijn van het OLF, van het Oromo Liberation Front. Toen u er op gewezen werd dat u eerder tijdens het gehoor nog aangaf niet te weten tot welke organisatie uw vader en uw ex-echtgenoot behoorden, gaf u vaag aan dat je Oromo Liberation Front ziet in de Oromo gemeenschap en je niet weet of het Oromo Liberation Front de Oromo gemeenschap is of een organisatie (gehoor 2 CGVS, p.25).

Gelet op bovenstaande talrijke vage en incoherente verklaringen en onwetendheden betreffende de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw vader (de door u aangehaalde redenen waarom u Ethiopië ontvluchtte en niet naar Ethiopië kan terugkeren), de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw ex-echtgenoot en het Oromo Liberation Front (waar uw vader en uw ex-echtgenoot lid van zouden zijn), wordt uw beweerde Oromo afkomst verder ondermijnd en maakt u evenmin geloofwaardig dat uw vader door de Ethiopische autoriteiten vervolgd werd wegens zijn bijdrage aan de 'Oromo oppositie' (Oromo Liberation Front), laat staan dat u als dochter (of zelfs als ex-vrouw van uw vroegere echtgenoot) hierdoor geïmponeerd zou worden door de Ethiopische autoriteiten.

Toen u gevraagd werd welke politieke partij aan de macht is in Ethiopië, ontweek u de vraag door te stellen dat de christenen aan de macht zijn. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten, om nadien te vragen wat een politieke partij is (gehoor 1 CGVS, p.8). Toen u erop gewezen werd dat EPRDF de partij aan de macht is en u gevraagd werd waarvoor deze afkorting staat, gaf u aan het niet te weten (gehoor 1 CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd welke etnie de macht heeft in Ethiopië, gaf u aan het niet te weten en niets van de actuele politiek te kennen (gehoor 1 CGVS, p.8). Van iemand die beweert haar land van herkomst te hebben verlaten omwille van het feit dat het huis van haar gezin aangevallen werd door de regering wegens het feit dat vader lid was van de politieke partij OLF en wiens ex-echtgenoot eveneens Ethiopië ontvluchtte wegens lidmaatschap van de politieke partij OLF, mag men verwachten op de hoogte te zijn van de etnie en de politieke partij van de regering die de aanvallen deden.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis over Ethiopië in het algemeen en uw regio van herkomst, namelijk Dire Dawa, in het bijzonder te wensen overlaat.

U verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1986. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vroeg wat uw geboortedatum is volgens de Ethiopische kalender, ontweek u de vraag door te stellen te denken dat er acht jaar verschil is met de datum die ze in Addis Abeba gebruiken. Toen de vraag herhaald werd, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat het lang geleden is en het niet duidelijk is (gehoor 1 CGVS, p.3). Toen u daarop gevraagd werd de Ethiopische kalender uit te leggen, ontweek u de vraag, door te stellen dat u er niet lang woonde en u op de leeftijd van zeven jaar het land verliet (gehoor 1 CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd of u geen enkel idee had van de Ethiopische kalender, gaf u aan dat ze zeven of acht jaar achter zijn, maar u de maanden niet kent. Toen u gevraagd werd welk jaar het momenteel is in de Ethiopische kalender, gaf u aanvankelijk aan het niet te weten. Later gaf u aan te denken dat het nu 2004 of 2005 is (gehoor 1 CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd hoeveel maanden de Ethiopische kalender telt, gaf u aan dat dit hetzelfde is als bij ons, namelijk twaalf maanden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Ethiopische kalender dertien maanden telt. Toen u hierop gewezen werd, gaf u aan het niet te weten. U slaagde er verder niet in op één van de dertien maanden van de Ethiopische kalender te benoemen (gehoor 1 CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd wat het Amhaarse woord 'Maskaram' wil zeggen, gaf u aanvankelijk aan het niet te kennen om nadien te verklaren dat het 'Hoe gaat het?' wil zeggen (gehoor 1 CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maskaram de eerste maand van de Ethiopische kalender is. Toen u verder gevraagd werd hoeveel dagen de laatste, dertiende, maand telt, gaf u opnieuw aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd in welke maand de Ethiopiërs nieuwjaar vieren, gaf u ontwijkend aan dat ze dit op het einde van het jaar vieren (gehoor 1 CGVS, p.3). Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende de Ethiopische kalender – de belangrijkste kalender die in Ethiopië gehanteerd wordt (zie administratief dossier) – quasi totaal onbestaande is.

Toen u verder gevraagd wat u nog weet over uw verblijf in Ethiopië, gaf u aan dat u enkel de wijk waar u woonde en de naam van de school nog weet, maar al de rest moeilijk is (gehoor 1 CGVS, p.4). Toen u echter tijdens het tweede gehoor op de zetel van het CGVS gevraagd werd van wanneer tot wanneer u naar school ging in Ethiopië, gaf u aan dat u er nooit naar school ging. Toen u daarop gevraagd werd of u namen van scholen kent te Dire Dawa, gaf u aan van niet (gehoor 2 CGVS, p.6). Toen u verder gevraagd werd wie uw burens waren in Dire Dawa, gaf u aan dat het moeilijk is (gehoor 1 CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd of er dorpen in de buurt van Dire Dawa liggen, gaf u aan dat er vele zijn. Toen u gevraagd werd om ze te noemen, gaf u – na lang nadenken – vier namen van dorpen.

Geen van de door u genoemde dorpen werd echter teruggevonden als 'buurdorp' van Dire Dawa (gehoor 1 CGVS, p.4 en administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u vroeg in welke regio Dire

Dawa ligt, ontweek u de vraag door te stellen dat het ten oosten van Addis Abeba ligt. Bij een herhaling van de vraag, beweerde u dat Dire Dawa – na Addis Abeba – de hoofdstad is. Toen de vraag een derde maal gesteld werd en u uitgelegd werd dat Ethiopië in regio's onderverdeeld is, gaf u aan het niet te weten (gehoor 1 CGVS, p.6). Toen u verder gevraagd werd de buurlanden van Ethiopië op te sommen, gaf u Soedan, Egypte, Jemen en Somalië op (gehoor 1 CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Egypte en Jemen geen buurlanden van Ethiopië zijn en dat u vergat om Kenia, Eritrea en Djibouti als buurlanden van Ethiopië te noemen. Toen u gevraagd werd om over de oorlog tussen Ethiopië en Eritrea te vertellen, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor 1 CGVS, p.7).

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u geen documenten neerlegt waaruit uw beweerde Ethiopische nationaliteit zou kunnen blijken.

U verklaarde tot aan uw huwelijk in Jemen over geen enkel document te hebben beschikt. Op de vraag hoe het komt dat u over geen identiteitsdocumenten, zoals bijvoorbeeld een Ethiopisch geboortecertificaat, beschikt, antwoordde u dat uw moeder geen enkel document zou hebben meegebracht uit Ethiopië. U stelde uitdrukkelijk nooit enig document ter staving van uw identiteit te hebben voorgelegd aan het UNHCR, noch enig document van uw familie (moeder, vader, zussen). Op de vraag of u via uw moeder geen documenten met betrekking tot uw identiteit en deze van uw familie zou kunnen verkrijgen, antwoordde u het niet te weten en het nooit te hebben geprobeerd. Op de suggestie om dit toch te proberen, reageerde u dat uw moeder in Jemen is, oud is, en niets kan doen. Toen u er op werd gewezen dat uw zus eventueel kan helpen, antwoordde u opnieuw het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 19-21).

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent uw band met Ethiopië, uw beweerde land van herkomst, aannemelijk te maken. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Dat u er niet lang woonde, u op de leeftijd van zeven jaar het land verliet (gehoor 1 CGVS, p.3) en uw moeder vroeg weg te blijven van het 'Ethiopische milieu' (gehoor 1 CGVS, p.4), kan bezwaarlijk als afdoende verklaring voor bovenstaande talrijke onwetendheden betreffende de basiskennis betreffende uw beweerde Oromo etnie, de kennis betreffende de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw vader (de door u aangehaalde reden waarom u Ethiopië ontvluchtte en niet naar Ethiopië kan terugkeren), de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw ex-echtgenoot en het Oromo Liberation Front (waar uw vader en uw ex-echtgenoot lid van zouden zijn) en uw geografische kennis over Ethiopië in het algemeen en uw regio van herkomst, namelijk Dire Dawa, in het bijzonder beschouwd worden. Zo dient te worden vastgesteld dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw leeftijd en uw datum van vertrek uit Ethiopië en u op 12 jarige leeftijd of u op 8 jarige leeftijd Ethiopië verliet (zie supra). Verder gaf u aan dat u in Jemen wel degelijk contacten had met de Oromo gemeenschap en u zelfs Oromo sprak met hen (gehoor 2 CGVS, p.2). Bovendien dient te worden vastgesteld dat u aangaf dat u van 21/11/2005 tot 7/5/2009 gehuwd was met A.M., een Ethiopiër van Oromo etnie die lid was van OLF (gehoor 1 CGVS, p.13). Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U legde in het kader van uw asielaanvraag verschillende documenten van het UNHCR neer, waaruit blijkt dat u door het UNHCR in Jemen werd erkend als vluchteling. Zo legde u onder meer een advies van het UNHCR dd. 16 december 2013 en vier e-mails van mevrouw A. (respectievelijk dd. 24/06/13, dd. 25/06/13, dd. 16/12/2013, dd. 11/04/14) neer. Het CGVS betwist niet dat u door het UNHCR in Jemen bent erkend als vluchteling, maar zoals eerder al aangegeven houdt het feit dat u werd erkend door het UNHCR in Jemen niet in dat het CGVS u ipse facto en zonder ander individueel onderzoek op zijn beurt moet erkennen. Het feit dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend door het UNHCR houdt geenszins in dat het CGVS u automatisch deze status toekent. In het advies dd. 16 december 2013 geeft het UNHCR aan dat u een gegronde vrees voor vervolging zou hebben bij terugkeer naar Ethiopië als familielid van een gedetineerde, waarbij er verwezen wordt naar de detentie van uw ex-echtgenoot en de arrestatie van uw vader en uw lange afwezigheid uit Ethiopië wat de veiligheidsrisico's voor u zou verhogen, omwille van de mogelijke verdenking banden met OLF te hebben. In casu oordeelde de Commissaris-generaal echter dat u er niet in geslaagd bent uw beweerde band met Ethiopië, uw vermeende land van herkomst, aannemelijk te maken. Bovendien werd ook vastgesteld dat uw kennis betreffende de (beweerde) oppositieactiviteiten van uw vader en deze van uw ex-echtgenoot en het OLF te wensen overlaat, waardoor uw beweerde Oromo afkomst verder ondermijnd wordt, u evenmin geloofwaardig maakt dat uw vader door de Ethiopische autoriteiten vervolgd werd wegens zijn bijdrage aan de 'Oromo oppositie' (Oromo Liberation Front), laat staan dat u als dochter (of zelfs als ex-vrouw van uw vroegere echtgenoot) hierdoor gevisieerd zou worden door de Ethiopische autoriteiten. Waar in het advies nog benadrukt wordt dat er dient rekening te worden gehouden met het gegeven dat u uw land van herkomst op zeer jonge, namelijk op zevenjarige, leeftijd verlaten hebt, dient te worden opgemerkt dat uit onderhavige beslissing blijkt dat dit element mee werd genomen in de beoordeling van uw asielaanvraag.

Verder legde u nog volgende documenten uitgaande van het UNHCR neer: De 'letter of Recognition for Refugee Status' op naam van S.S.M. (dd.23/6/2010) en A.W.A.M. (dd.26/10/2009) tonen aan dat u en

uw zoon op dat moment de vluchtelingenstatus hadden. De geldigheidsdatum van beide certificaten was reeds verlopen toen u een asielaanvraag indiende, aangezien ze slechts één jaar geldig zijn na uitgiftedatum. Het interview report van het kantoor van UNHCR te Jemen (dd.28/4/2010) werd hogerop reeds besproken. Betreffende de twee door u neergelegde convocaties voor afspraken met UNHCR kan worden opgemerkt dat u aanvankelijk – en herhaaldelijk – aangaf dat dit was om klacht neer te leggen tegen onbekende aanvallers die u op 17/5/2012 aanvielen te Jemen (gehoor 1 CGVS, p.10-11). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat dit onmogelijk is, daar op de documenten staat dat u respectievelijk op 16/7/2011 en 14/11/2011, meer dan een half jaar door de door u beweerde aanval, naar UNHCR ging, wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat de afspraken betreffende uw man en uw zoon waren (gehoor 1 CGVS, p.11). Het door het UNHCR neergelegde internetartikel van refworld beschrijft dat het in Jemen riskant is om aan hulpverlening te doen, wat niet betwijfeld wordt, maar wat verder niet relevant is voor uw asielaanvraag.

Volledigheidshalve dient er nog te worden verwezen naar de informatie in het administratieve dossier aangaande de vraag van het CGVS aan het UNHCR om meer informatie over u beschikbaar te stellen, waarbij er specifiek werd verwezen naar elementen om uw nationaliteit met zekerheid te kunnen bepalen en naar meer informatie over de redenen waarom u in Jemen erkend werd als vluchteling (COI Case ETH2014-001, COI Case ETH2015-001). Tot op heden is hier echter geen schriftelijk antwoord op gekomen van het UNHCR in Brussel.

Aangaande de overige door u neergelegde documenten kan het volgende worden vastgesteld. Uit de door u neergelegde geboorteakte van A.W.A.M., blijkt dat hij uw zoon is, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een huwelijksakte (dd.21/11/2005) en een echtscheidingsakte (dd.7/5/2009) neer. Daaruit blijkt dat u huwde met – en in 2009 weer scheidde van – A.M., wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Betreffende de door u neergelegde huwelijksakte dient nog te worden opgemerkt dat op deze akte staat dat uw vader M.S.N. aanwezig was op uw huwelijk. Toen u hiermee geconfronteerd werd, ontkende u dit aanvankelijk. Later gaf u aan dat de sheikh dit schreef, maar u niet weet waarom hij dit deed (gehoor 2 CGVS, p.8). Mevrouw A. geeft in haar e-mail dd. 16/12/2013 aan dat uw ex-man verklaarde dat de sheikh mogelijks opschreef dat uw vader aanwezig was, zodat hij niet in zijn eigen naam moest tekenen en hij – bij een eventuele echtscheiding – niet voor de rechtbank moest verschijnen.

Verder legde u een vaccinatiekaart van uw zoon A.W.A.M. neer, welke zich uitspreekt over de vaccinaties die hij kreeg. U bracht tot slot geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

Betreffende de twee door u neergelegde convocaties voor afspraken met UNHCR kan worden opgemerkt dat u aanvankelijk – en herhaaldelijk – aangaf dat dit was om klacht neer te leggen tegen onbekende aanvallers die u op 17/5/2012 aanvielen te Jemen (gehoor 1 CGVS, p.10-11). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat dit onmogelijk is, daar op de documenten staat dat u respectievelijk op 16/7/2011 en 14/11/2011, meer dan een half jaar door de door u beweerde aanval, naar UNHCR ging, wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat de afspraken betreffende uw man en uw zoon waren (gehoor 1 CGVS, p.11). Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan aan bovenstaande documenten geen bewijswaarde worden gehecht en doen ze zelfs verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en die van uw asielrelaas. Uit de door u neergelegde geboorteakte van A.W.A.M., blijkt dat hij uw zoon is, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een huwelijksakte (dd.21/11/2005) en een echtscheidingsakte (dd.7/5/2009) neer. Daaruit blijkt dat u huwde met – en in 2009 weer scheidde van – A.M., wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, maar verder niet relevant is voor uw asielrelaas. Betreffende de door u neergelegde huwelijksakte dient te worden opgemerkt dat op deze akte staat dat uw vader M.S.N. aanwezig was op uw huwelijk. Toen u hiermee geconfronteerd werd, ontkende u dit aanvankelijk. Later gaf u aan dat de sheikh dit schreef, maar u niet weet waarom hij dit deed (gehoor 2 CGVS, p.8). Mevrouw A. geeft in haar e-mail dd. 16/12/2013 aan dat uw ex-man verklaarde dat de sheikh mogelijks opschreef dat uw vader aanwezig was, zodat hij niet in zijn eigen naam moest tekenen en hij – bij een eventuele echtscheiding – niet voor de rechtbank moest verschijnen. De e-mails van mevrouw A. en de brief van het UNHCR dd. 16 december 2013 brengen verder geen nieuwe elementen aan buiten diegene die u reeds aanbracht bij uw asielaanvraag. Het door het UNHCR neergelegde internetartikel van refworld beschrijft dat het in Jemen riskant is om aan hulpverlening te doen, wat niet betwijfeld wordt, maar wat verder niet relevant is voor uw asielaanvraag. Het interview report van het kantoor van UNHCR te Jemen (dd.28/4/2010) werd hogerop reeds besproken. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit of reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift in een *“EERSTE MIDDEL”* de *“Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951”*.

Verzoekster stelt: *“Er dient opgemerkt te worden dat deze vrees voor vervolging er is met betrekking tot het land van herkomst van verzoekster, met name Ethiopië”*. Ze herhaalt haar asielrelaas en stelt dat ze zevenjarige leeftijd is gevlucht uit Ethiopië en dat haar vader en ex-echtgenoot actief waren binnen het Oromo Liberation Front. Ze *“vrees dat zij door het dragen van de naam van haar vader zware negatieve gevolgen zal ondervinden bij een terugkeer naar haar land van herkomst, met name Ethiopië. Voor zover zij weet is haar vader immers nog steeds opgesloten vanwege het feit dat hij oppositielid was van de Oromo gemeenschap. Bovendien heeft zij een gegronde vrees voor vervolging vanwege het feit dat de vader van haar zoon het land diende te ontvluchten. Als vluchtend Oromo verkreeg haar ex-echtgenoot in Jemen zelfs een vluchtelingenstatus bij de UNHCR. Verzoekster is zelf van Oromo origine, maar verliet haar land van herkomst reeds in 1993”*.

Verzoekster erkent dat zij *“slechts een zeer oppervlakkige kennis van deze etnie”* heeft doch zij zal *“toch als Oromo beschouwd vanwege haar vader en ex-echtgenoot, die beiden zware problemen hadden met de autoriteiten”*.

Voorts wijst verzoekster erop dat er tussen 1992 en 2001 vermoedelijk 50.000 Oromos gedood zijn en 16.000 verdwenen. Zij voegt toe een aan het verzoekschrift toegevoegd *“rapport van Amnesty International blijkt immers dat Oromos slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, langdurige detenties zonder aanklacht, gedwongen verdwijningen, herhaaldelijke martelingen en buitengerechterlijke executies (stuk 2). De autoriteiten willen op die wijze de tegenstanders van het regime, die politieke ongehoorzaam zouden zijn, de mond snoeren. Het rapport van Amnesty International toont aan dat er tussen 2011 en 2014 minimaal vijfduizend Oromos gearresteerd werden vanwege hun (vermeende) vreedzame oppositie tegen de regering. Ook familieleden van mensen die ervan verdacht worden de regering niet te steunen worden gearresteerd (stuk 3). In casu heeft verzoekster dan ook een gegronde vrees voor vervolging, als familielid van haar vader en ex-echtgenoot, die beiden ervan verdacht werden de regering niet te steunen”*.

Verzoeker meent dat haar langdurige afwezigheid uit Ethiopië drastisch de veiligheidsrisico's ten opzichte van haar persoon verhoogt. *“Zoals reeds eerder geschetst zal haar afwezigheid gelinkt worden aan de activiteiten van haar vader en ex-echtgenoot. Beiden steunden openlijk de Oromo gemeenschap en lopen hierdoor een groot risico”*.

Voorts stelt verzoekster dat ze ook Jemen diende te ontvluchten nadat zij tot drie maal toe slachtoffer van geweld werd. Er waren toen immers politieke onrusten in Sana'a. Ten gevolge van een raketaanval in september 2011 werd het El Jomhori ziekenhuis, waar verzoekster werkzaam was, en haar woning zwaar beschadigd. In januari 2012 werd verzoekster slachtoffer van een homejacking. Op 17.05.2012 werd verzoekster ten slotte slachtoffer van slagen en verwondingen en verkrachtingen door drie onbekende mannen.

Verzoekster verkreeg in 2006 reeds een vluchtelingenstatuut bij UNHCR Jemen. In de bestreden beslissing stelt verwerende partij dat deze erkenning als vluchteling niet inhoudt dat het CGVS verzoekster ook dient te erkennen.

Nochtans bewijst deze vluchtelingenstatus in Jemen door UNHCR wel dat verzoekster haar land van herkomst diende te ontvluchten vanwege een gegronde vrees voor vervolging. Er kan niet voorbij worden gegaan aan het feit dat er wel degelijk sprake was van effectief gevaar. Anders zou haar geen vluchtelingenstatus zijn toegekend op basis van het mandaat van UNHCR. Ook haar toenmalige echtgenoot verkreeg overigens dergelijk vluchtelingenstatuut. Aan een vluchtelingenstatus verleend door UNHCR dient het gepaste belang gehecht te worden. Verzoekster verwijst ter zake naar de tussenkomst van UNHCR, MM (Iran) v. Secretary of State for the Home Department – Written Submission on Behalf of the United Nations High Commissioner for Refugees, 3 augustus 2010, C5/2009/2479 (eigen onderlijning) en treedt deze stelling bij en stelt dan ook terecht dat er een zeker gewicht gegeven moet worden aan de beoordeling van het gegeven vluchtelingenstatuut door UNHCR. Verzoekster concludeert dan ook dat zij met grote waarschijnlijkheid vervolgd kan worden in Ethiopië omwille van haar profiel als dochter en ex-echtgenote van politieke aanhangers van de Oromo gemeenschap, die als fervente tegenstanders van de Ethiopische autoriteiten beschouwd worden. Deze grote waarschijnlijkheid tot vervolging wordt nog versterkt doordat zij reeds eerder als vluchteling erkend werd in Jemen door UNHCR. De weigering van erkenning als vluchteling door het Commissariaat-Generaal is dan ook in strijd met artikel 48/3, § 1 Vreemdelingenwet en artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag.

2.1.1. Met betrekking tot Jemen meent verzoekster dat *“compleet overbodig, nog opgemerkt [dient] te worden dat het UNHCR in een position paper van april 2008 opriep om mensen niet gedwongen terug te sturen naar Jemen, gezien de uiterst onzekere situatie in dit land op dit ogenblik (stuk 4)”*.

2.2. Een "TWEEDE MIDDEL" is afgeleid uit de "Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel".

Verzoekster meent dat onterecht haar Ethiopische nationaliteit in twijfel wordt getrokken. "Verzoekster meent echter dat verwerende partij schijnt te vergeten dat het in casu gaat om een Ethiopische vrouw die reeds op de leeftijd van 7 (zeven!) jaar haar land van herkomst heeft verlaten. Verzoekster heeft praktisch al haar vaardigheden en woordenschat later aangeleerd gekregen. Haar opvoeding was in het Arabisch in Arabisch sprekende landen. Verzoekster legt ook "de geboorteakte van haar zoon, W.A.M., neer (stuk 5). Op deze akte staat duidelijk vermeld dat de vader, met name A.M., en de moeder, met name S.M., beiden de Ethiopische nationaliteit bezitten".

"Daarenboven merkt verzoekster op dat Ethiopië geen nationale eenheidstaal kent die iedereen spreekt. Verzoekster heeft ook nooit beweerd dat zij Oromo vloeiend sprak. Zij heeft enkel gezegd dat zij hier vroeger een kennis van had, maar dat zij het te weinig oefende om het te spreken. Dat verzoekster wel een notie heeft van Oromo bewijst ze door een woord correct te vertalen. Verzoekster beleefde het leeuwendeel van haar jeugd buiten Ethiopië en dus zonder deel uit te maken van de Oromo gemeenschap. Het is dan ook begrijpelijk dat zij geen antwoord wist op bepaalde vragen in verband met de Oromo cultuur. Verzoekster wenst ook op te merken dat zij wel op de hoogte was van een Oromo programma en de vlag. De beschrijving van de Oromo vlag klopt overigens grotendeels. Ten tweede stelt verwerende partij dat er geen documenten worden neergelegd waaruit zou blijken dat verzoekster de Ethiopische nationaliteit zou bezitten. Verzoekster legt in dit kader de geboorteakte van haar zoon, W.A.M., neer (stuk 5). Op deze akte staat duidelijk vermeld dat de vader, met name A.M., en de moeder, met name S.M., beiden de Ethiopische nationaliteit bezitten. De officiële geboorteakte van W.A.M. toont dan ook duidelijk aan dat verzoekster de Ethiopische nationaliteit bezit".

Verzoekster stelt dat zij illegaal leefde in Jemen en zowel bij haar schoolgebeuren als voor haar verblijf "zij en haar familie geholpen werden door de sheikh."

Verzoekster stelt dat ze haar geboortedatum niet kent, zat ze te jong was om bekend te zijn met de oppositieactiviteiten van haar vader. "Bovendien is het redelijk aan te nemen dat zowel haar vader als haar ex-echtgenoot, zich discreet opstelden ten opzichte van hun familie, gezien de problemen die hun activiteiten veroorzaakten".

2.3. Een "DERDE MIDDEL" is afgeleid uit de "Schending van de richtlijnen van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof. Schending van het advies van UNHCR Besoins particuliers". "Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoekster dat het CGVS in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan. Verzoekster verwijst eveneens naar het advies van UNHCR "Besoins particuliers", dat de inoverwegingname van de bijzondere noden beoogt bij de beoordeling van asielaanvragen van asielzoekers, in het bijzonder voor personen die het slachtoffer zijn van foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld".

2.4. Stukken

Bij verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

"1) Bestreden beslissing

2) Amnesty International Report: "Because I am Oromo" dd. 28.10.2014

3) "Ethiopia: Ethnic Oromos arrested, tortured and killed by the state in relentless repression of dissent" dd. 27.10.2014

4) UNHCR position on returns to Yemen

5) Geboorteakte en vaccinatiekaart W.A.M."

Beoordeling

2.5. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.6. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

2.7. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloos is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

2.8. De Raad heeft bij arrest van 20 december 2013, nr. 116 264, de beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 augustus 2013 vernietigd aangezien onderzoek diende te worden gevoerd naar haar status als UNHCR mandaatvluchteling in Jemen. Voorts werd verzoekende partij alsnog de kans gegeven *“haar nationaliteit aan te tonen, mits met een geboorteakte of via documenten van haar moeder of andere familieleden”*.

Verzoekster werd opnieuw grondig ondervraagd door de commissaris-generaal op 7 mei 2015. De CGVS heeft terecht doorgevraagd over de Ethiopië, de Oromo, en de situatie van verzoekende partij in Jemen en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden haar nationaliteit en aan te tonen nu ze niet in het bezit is van genoegzame identiteitsdocumenten, althans deze niet voorlegt. Immers verzoekster dient kennis te hebben van de leefwereld eigen aan Ethiopische vluchtelingen (Ethiopiërs) in Jemen. Verzoekster bleek echter niet in staat haar Ethiopische nationaliteit navenant te onderbouwen. De door de commissaris-generaal correct weergegeven flagrante onwetendheden en lacunes raken de kern van het relaas en zijn pertinent. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld.

2.9. Vooreerst kan worden gesteld dat verzoekster haar identiteit niet eenduidig verklaart. Verzoekster verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1986 (gehoor 1 CGVS, p.3 en gehoor 2 CGVS, p.3) en voegde eraan toe dat UNHCR aldus had bepaald omdat verzoekster haar geboortedag niet kende (gehoor 2

CGVS, p.4). Verzoekster is op dit punt manifest strijdig met de documenten van UNHCR waaruit blijkt dat zij in 1982 geboren is (zie administratief dossier), haar huwelijksakte waar ze op 31 januari 2005 23 jaar oud was (en dus in 1982 (of 1983 geboren) en haar scheidingsakte waar ze in 1982 geboren is (gehoor 2 CGVS, p.4).

Verzoekster beperkt zich te stellen dat ze niet ontkent dat ze haar werkelijke geboortedag niet kent. *“Daarom is 1 januari als geboortedatum gekozen. Wel is haar altijd verteld dat zij in 1986 is geboren. Verzoekster heeft dan ook altijd gesteld dat haar geboortejaar 1986 is. Waarom UNHCR ooit 1982 als geboortejaar heeft genoteerd is ook voor verzoekster een raadsel. Desalniettemin gaf verzoekster in België onmiddellijk aan dat deze datum niet correct was 1.01.1986 is dan ook de geboortedatum van verzoekster”*. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat dit de ongerijmdheden tussen haar verklaringen en haar documenten kan verklaren. Immers indien verzoekster haar geboortejaar 1986 volhoudt dan zijn alle documenten opgemaakt op een valse identiteit en tast dit hun bewijswaarde aan. Dit klemt te meer nu verzoekster haar middelbare school heeft doorgelopen en dus gedurende haar hele schoolleven herhaaldelijk haar identiteit en geboortedatum/geboortejaar heeft moeten opschrijven. Voorts heeft verzoekster gewerkt (bij een arts-gynaecologe en voordien in een juwelierszaak). Verzoekster is dus geen persoon met een kwetsbaar profiel maar een wel zelfstandige vrouw, die werkt, huwt en scheidt en reist naar Europa nadat haar hervestiging in de Verenigde Staten niet langer door kon gaan.

2.9.1. De CGVS meent dat verzoeksters geboortejaar zoals deze blijkt uit de documenten strijdig zijn met haar verklaringen over haar aankomst in Jemen. Immers volgens verzoekster was ze ongeveer 7 jaar oud (gehoor 1 CGVS, p.3) en tijdens het tweede interview voor het CGVS verklaarde ze in 1994/1995 uit Ethiopië vertrokken te zijn (gehoor 2 CGVS, p.6). Dit stemt dan ook niet overeen met de documenten die verzoekster neerlegt waar ze in 1982 zou geboren zijn (huwelijksakte, scheidingsakte en uw documenten van UNHCR) en dus Ethiopië verlaten zou hebben op 12-jarige leeftijd.

2.9.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verklaringen inderdaad los staan van haar documenten maar dat er wel een interne logica in zit. Indien verzoekster in 1986 geboren was dan zou ze op 8-jarige leeftijd Ethiopië verlaten hebben, wat ongeveer overeenstemt met haar verklaringen op het CGVS-gehoor. Voorts verklaart ze duidelijk in Jemen steeds naar school te zijn geweest, van de eerste tot de zesde graad naar de Me'in lagere school en van de zevende tot de twaalfde graad naar de Awra meisjesschool. Ze is afgestudeerd in het academiejaar 2002-2003 of 2001-2002.

Uit deze verklaringen – dat ze 12 jaar naar school ging, dat in 1986 geboren is – kan enkel afgeleid worden dat verzoekster steeds in Jemen heeft gewoond. Hieruit kan geenszins blijken dat ze een kind is van Ethiopische migranten of vluchtelingen.

2.9.3. Bovendien blijkt uit het CGVS-gehoor dat verzoekster haar verklaringen slechts wijzigt nadat de dossierbehandelaar haar erop wees dat ze eerder aangaf dat ze sinds 1995 in Jemen woont en dus onmogelijk 12 jaren school kon volgen indien ze het twaalfde graad beëindigde in het academiejaar 2002/2003 of 2001/ 2002. Verzoekster stelde daarop dat ze niet in de eerste graad begon, maar met de hulp van de sjeik onmiddellijk in het derde of vierde jaar begon (gehoor 2 CGVS, p.10). Deze wijzigingen kunnen niet overtuigen. Niet enkel kan niet worden ingezien hoe iemand die nooit school liep in Ethiopië en die voor 1995 Oromo zou gesproken hebben plots in het derde of vierde studiejaar wordt toegelaten waar de lessen in Arabisch werden gegeven (gehoor 2 CGVS, p.10) en daarbij meteen slaagt en naar de hogere klas mocht. Indien verzoekster inderdaad een dergelijk goed schoolverleden had, dan is het niet aannemelijk dat ze niet zou weten of ze vanaf het eerste dan wel vanaf het vierde jaar haar studies aanving in Jemen nu dit totaal verschillende levenservaringen waren. Aangezien verzoekster geen dergelijke ervaringen meedeelt (kind in vreemde vierde klas in een ander land terwijl ze nog niet had leren schrijven laat staan in het Arabisch) dient haar verklaring dat ze van de eerste klas in Jemen les volgen aangenomen te worden.

2.10. Vaste rechtspraak van de Raad stelt dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Ten slotte volstaat het niet louter documenten neer te leggen maar moet worden aannemelijk gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoekster haar identiteit niet bewijst zodat zelfs niet kan worden geverifieerd of de documenten wel op haar ware identiteit zijn opgemaakt.

2.11. Het is niet aannemelijk dat verzoekster in Jemen, buiten de documenten van het UNHCR, geen documenten had wanneer verzoekster minstens haar schoolcertificaten moet hebben en ze in Jemen gewerkt heeft (gehoor 1 CGVS, p.15). Er wordt evenmin aangetoond dat verzoekster met haar familie, moeder en zussen illegaal leefden in Jemen (gehoor 2 CGVS, p.11). Ten slotte, en niet in het minst, kan niet aangenomen worden dat personen die officiële functies bekleden in Jemen ongedocumenteerd blijven, minstens toont verzoekster dit niet aan. Zo dient te worden herhaald dat verzoeksters zus op een diplomatieke post werkt (Palestijnse ambassade report UNHCR dd.28/4/2010 en gehoor 2 CGVS, p.12) en haar andere zus met een Jordaans/Britse onderdaan huwde en in Jordanië woont. Ook verzoekster kwam naar België met een Jemenitisch paspoort.

2.12. Ter terechtzitting legt verzoekende partij een kopie van een identiteit uit Ethiopië neer met een foto van verzoekster zoals ze er thans uitziet. Het stuk zou zijn uitgereikt in 2005 (of 2013 Gregoriaanse kalender), zoals ze ter terechtzitting stelt en ook uit het document blijkt. Vooreerst hecht de Raad geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Documenten zijn bovendien slechts een element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Zo dient verzoekster niet louter documenten neer te leggen maar moet zij ook aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoekster kan geen toelichting geven over de herkomst van dit document en stelt dat haar vriendin dit heeft opgestuurd. Aan dit stuk kan dan ook geen enkele bewijswaarde worden gehecht te meer verzoekster steeds heeft volgehouden geen Ethiopische documenten te hebben gehad.

2.13. Verzoeksters Ethiopische nationaliteit kan bovendien evenmin blijken uit haar verklaringen en haar Oromo herkomst blijft een loutere bewering. Verzoekster weerlegt niet dat ze geen Oromo spreekt en zelfs geen basiswoorden kent, noch dat ze de cultuur de politiek niet kent. Verzoekster stelt dat zij geen contacten had met de Oromo en Ethiopische gemeenschap in Jemen. Verzoekster tracht zich te verschonen door te stellen *“dat verwerende partij schijnt te vergeten dat het in casu gaat om een Ethiopische vrouw die reeds op de leeftijd van 7 (zeven!) jaar haar land van herkomst heeft verlaten. Verzoekster heeft praktisch al haar vaardigheden en woordenschat later aangeleerd gekregen. Haar opvoeding was in het Arabisch in Arabisch sprekende landen”*.

Echter er kan niet aangenomen worden dat verzoekster indien ze in werkelijkheid afkomstig is uit Dire Dawa in Ethiopië, bij het overschrijden van de grens plots een andere taal zou kunnen spreken met haar eigen familie. Dat Ethiopië geen nationale eenheidstaal kent, is niet ter zake. Dat verzoekster vaagweg en foutief de Oromovlag kan beschrijven is evenmin een ernstig verweer. Ten slotte kan blijken dat verzoekster zich beter voorbereid had op het eerste CGVS-gehoor toen ze wel nog wist te zeggen voor welke politieke groepering haar vader en ex-echtgenoot beweerdelijk werkten. Nog daargelaten dat verzoekster tijdens het tweede CGVS-gehoor haar eerdere verklaringen duidelijk vergeten was, is niet aannemelijk dat ze zelf niet wist wat het OLF is, terwijl ze dit blijkbaar wel wist in het eerste CGVS-gehoor. Aldus kan blijken dat verzoekster bij haar eerste verhoor ingestudeerde kennis had die ze intussen vergeten is.

2.14. Verzoeksters onbekendheid met Ethiopië is van dezelfde aard, met name verzoekster kan geen enkele vage kennis tonen van de culturele, politieke, geografische aspecten van Ethiopië. Verzoekster kent de Ethiopische kalender niet en kent evenmin een andere Ethiopische taal. Indien enerzijds met de CGVS kan worden vastgesteld dat verzoekster geheel onwetend is over Ethiopië, dan kan dit niet worden losgezien van de leeftijd waarop ze naar Djibouti en vervolgens naar Jemen is vertrokken. Minstens is dit het geval indien verzoekster 7 of 8 jaar oud was maar niet indien ze volgens de neergelegde documenten 12 jaar was. Immers dan was verzoekster reeds naar school geweest of had ze minstens een sociaal leven gehad en aangezien ze beweert dat haar beide ouders Ethiopiërs waren, dan had ze er ook een uitgebreide familie, die ze overigens ook thans niet verklaart. Ten slotte heeft de leeftijd van haar vertrek uit Ethiopië slechts een relatieve rol, nu verzoekster intussen een volwassen vrouw is en ze thans moet weten waarom ze niet naar Ethiopië kan terugkeren. Dit is niet het geval en dit niettegenstaande ze een Ethiopische vluchteling huwde (en ervan scheidde). De vaststelling dat verzoekster uitermate onwetend is over Ethiopië ondergraaft verder haar Ethiopische herkomst, en haar onbekendheid met de Oromo is dermate ontoereikend dat ze evenmin deze etnische herkomst aantoont.

2.15. Met haar verklaringen kan verzoekster geen enkele band met Ethiopië aantonen. Verzoekster toont dan ook niet aan dat haar vader 20 jaar geleden als Oromo problemen kreeg in Ethiopië, dat hij gearresteerd werd en verdween en dat haar moeder de Ethiopische nationaliteit heeft. Daarbij komt nog dat volgens de huwelijksakte van 21 november 2005, in zoverre deze zoals verzoekster beweert authentiek is, haar vader aanwezig was op haar huwelijk en hij de toestemming voor haar huwelijk heeft gegeven, en dus niet verdween in Ethiopië. Verzoeksters bewering dat de sjeik zich liet doorgaan als haar vader kan niet aangenomen worden, noch kan worden ingezien waarom dan een fictief nummer van een Ethiopisch paspoort zou worden toegevoegd (Nr. 048829?). Hoe dan ook zou dit betekenen

dat de geldigheid van verzoeksters huwelijk is aangetast. Bovendien wordt niet verklaard waarom verzoekster haar huwelijk niet conform de religieuze of wettelijke huwelijksvereisten kan laten doorgaan, ook al zou haar vader niet kunnen aanwezig zijn.

2.16. Wat betreft de geboorteakte van A.W.A.M. (stuk 5) kan worden vastgesteld dat alhoewel niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken dat hij verzoeksters zoon is, dit geen bewijs is van verzoeksters Ethiopische nationaliteit. Immers deze vermelding werd louter op basis van verklaringen ingevuld en niet aan de hand van officiële Ethiopische documenten die verzoekster, naar ze zelf stelt, nooit had.

2.17. Ten slotte poogt verzoekster haar Ethiopische herkomst en asielrelaas met een UNHCR-attest te ondersteunen waarin wordt bevestigd dat verzoekster de status van UNHCR-mandaatvluchteling werd toegekend. Uit verzoeksters verklaringen kan afgeleid worden dat ze pas het vluchtelingenstatuur heeft aangevraagd na haar huwelijk en ze met haar man probeerde hervestigd te worden in de Verenigde Staten, dit laatste is volgens verzoeksters verklaringen ook nooit doorgegaan en is haar ex-man nog in Jemen.

2.18. De CGVS stelt terecht dat de bevestiging van mandaatvluchteling door het UNHCR in Jemen, niet inhoudt dat verzoekster zonder individueel onderzoek in België de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Immers indien verzoekster als vluchteling wenst te immigreren naar België, dan dient ze eerst door de minister of diens gemachtigde tot het grondgebied te worden toegelaten. Indien een vluchteling zich wenst te hervestigen in België dan dient zijn vluchtelingenstatus te worden bevestigd door de CGVS (artikel 49 § 1 6° van de Vreemdelingenwet in samenlezing met artikel 57/6 3° van de Vreemdelingenwet).

2.19. Waar de Raad bij arrest nr. 116 264 van 20 december 2013 stelde *“Anderzijds is het redelijk te veronderstellen dat UNHCR in Jemen niet aan onderdanen van de Republiek Jemen, de status van mandaatvluchteling zullen toekennen. Aldus, tenzij verzoekster frauduleuze verklaringen aflegde bij UNHCR Jemen, dient te worden aangenomen dat verzoekster niet de Jemenitische nationaliteit heeft”* dan heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing nog terecht opgemerkt en toegevoegd dat in wezen geen onderzoek gebeurde door de UNHCR en verzoekster op basis van haar echtgenoot automatisch de status van mandaatvluchteling verkreeg.

2.20. Verzoekster verklaarde zelf dat ze na haar echtscheiding bij UNHCR, Jemen kwam (op 28/4/2010) en ze buiten dat interview geen ander onderzoek doorliep (gehoor 2 CGVS, p.18). UNHCR Brussel (brief van 25/6/2013) stelt dat verzoekster na haar echtscheiding ook haar vluchtelingenstatus zou hebben behouden op basis van een onderhoud met UNHCR te Sana'a, Jemen op 28 april 2010 (zie administratief dossier). Echter uit dit interview report van UNHCR (28/4/2010) blijkt niet alleen dat het interview bijzonder summier was maar ook onzorgvuldig gebeurde en stereotiep werd ingevuld met gegevens die niet op de realiteit slaan. Zo staat op het interview report van UNHCR (van 28/4/2010) dat het interview in het Oromo en het Arabisch gebeurde, terwijl verzoekster geen Oromo spreekt en verzoekster zelf bij het CGVS aangaf dat het interview uitsluitend in het Arabisch gebeurde (gehoor 2 CGVS, p.2). Voorts is de identiteit van verzoeksters zoon fout (2007, terwijl hij op 21/10/2006 geboren werd, zie gehoor 1 CGVS, p.14), werden in potlood verschillende aanpassingen aangebracht op het interview report van UNHCR (van 28/4/2010) (bij uw geboortedatum, de verblijfplaats van uw moeder en de verblijfplaats van uw zus) en is het interview report van UNHCR niet ondertekend. Gezien deze inhoudelijke en vormelijke gebreken kunnen de gegevens van UNHCR niet als waarheidsgetrouwe feiten worden weerhouden en kan enkel worden afgeleid dat geen onderzoek gebeurde naar de identiteit en nationaliteit van verzoekster en zij louter op basis van haar aanwezigheid (eventueel met de neergelegde documenten die evenmin met verzoeksters verklaringen overeenstemmen) een status als mandaatvluchtelingen werd toegekend. Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat verzoekster zelf erkent geen interview te hebben doorlopen bij UNHCR nadat ze van haar man scheidde en dat ze zich geen bijzonderheden van deze ontmoeting met UNHCR herinnerde buiten ze een nieuw dossier met een nieuw nummer kreeg.

2.21. Wat de twee door verzoekster neergelegde convocaties voor afspraken met UNHCR betreft, kan hieruit evenmin enig onderzoek naar haar identiteit, nationaliteit of nood aan internationale bescherming blijken nu verzoekster herhaaldelijk aangaf dat ze een klacht wilde indienen tegen onbekenden die haar op 17 mei 2012 aanvielen te Jemen (gehoor 1 CGVS, p.10-11). Toen de dossierbehandelaar verzoekster erop wees dat dit onmogelijk is, daar de documenten gedateerd zijn op 16 juli 2011 en 14 november 2011, meer dan een half jaar voor de door verzoekster beweerde aanval, wijzigde verzoekster haar verklaringen in dat het afspraken betreffende haar man en uw zoon betroffen (gehoor 1 CGVS, p.11). Hieruit kan opnieuw worden vastgesteld dat verzoekster niet weet wat de contacten met UNHCR inhielden zodat minstens kan vastgesteld worden dat ook deze ontmoetingen met UNHCR geen uitstaans hadden met een onderzoek naar (de nood aan bescherming van) verzoekster. Wel kan aangenomen worden dat verzoeksters zoon voor UNHCR belangwekking verdient nu hij de zoon is van een vluchteling in Jemen.

2.22. Ten slotte dient nog te worden vastgesteld dat UNHCR van de zitting van 3 december 2013 tot januari 2016 de tijd kreeg om inlichtingen te verstrekken en dit niet is gebeurd. De commissaris-generaal heeft herhaaldelijk contact gehad met UNHCR maar er is geen nuttige informatie verstrekt over verzoekster. Dat verzoekster zich volgens UNHCR wenst te herenigen met haar zoon wordt geenszins betwist, doch dit kan de asielprocedure niet verhinderen, temeer daar verzoekster zelf aangaf dat ze zo snel mogelijk een beslissing in haar asioldossier wil (gehoor 2 CGVS, p.24).

2.23. Verzoekster bezit een Jemenitisch paspoort heeft maar beweert dat de sjeik hiervoor heeft gezorgd en ze de Jemenistische nationaliteit niet bezit. Hoe dan ook, aangezien verzoekster niet aantoonbaar van Ethiopische nationaliteit is, dan dient Jemen te worden beschouwd als het land van gewoonlijk verblijf. Verzoekster dient dan ook aan te tonen dat ze Jemen verlaten heeft omwille van een nood aan internationale bescherming.

2.24. Wat verzoeksters problemen in Jemen betreffen, kan worden vastgesteld dat verzoekster zich beperkt tot het stellen dat ze het slachtoffer was van diefstal, en ook bij haar thuis inbraken gebeurden waarbij zij en haar vriendin zouden zijn aangerand. In haar eerste CGVS-gehoor stelde verzoekster dat er in september 2011 politieke onrusten in Sana'a (Jemen) waren en het El Jomhori ziekenhuis waar zij werkte en uw huis in de buurt werden beschadigd door de inslag van een raket. Verzoekster zou verhuisd zijn naar Jawlat Amran bij uw vriendin A. E. K. (...). In januari 2012 vielen twee gewapende personen het huis van uw vriendin H. A. (...) binnen en dwongen verzoekster en haar vriendin om geld en juwelen af te geven. Later in mei 2012 zou verzoekster in de stad zijn aangevallen door drie mannen en werd geslagen, beschimpt en verkracht. Verzoekster blijft bij loutere beweringen terwijl zij deze feiten kon ondersteunen met documenten en desgevallend een klacht kon indienen. Verzoekster stelt dat zij bij UNHCR een klacht indiende doch dit strookt niet met de data op de oproepingsbrieven van UNHCR. Overigens dient er op te worden gewezen dat verzoekster eerst bescherming dient te zoeken vooraleer ze internationale bescherming kan invoeren. Verzoekster toont dan ook niet aan dat deze feiten zich hebben voorgedaan. Voorts toont ze evenmin aan inderdaad het onrechtstreekse slachtoffer te van de raketaanval op het ziekenhuis. Verzoekster blijft bij een loutere bewering terwijl, indien ze de medewerkster was van een arts, ze minstens moet kunnen toelichten hoe deze raketinval de situatie in het ziekenhuis en voor het ziekenhuispersoneel heeft beïnvloed. Ook kan niet worden ingezien dat verzoekster dit niet objectief zou kunnen ondersteunen.

2.25. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden Ethiopische herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.26. Het dient te worden herhaald dat verzoekster niet aantoonbaar de Ethiopische nationaliteit te bezitten. Voorts kan nog worden toegevoegd dat verzoekster thans met een Soedanese man is gehuwd die in Nederland gevestigd is en met wie ze een kind heeft. Verzoekster verklaart niet dat ze via haar huwelijk de Soedanese nationaliteit heeft verworven. Zoals in punt 2.23 wordt gesteld dient Jemen te worden beschouwd als het land van gewoonlijk verblijf.

2.27. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.28. Verzoekster wijst voorts op de algemene toestand in Jemen en naar de "*UNHCR position paper*" van april 2015 (en niet 2008 zoals het verzoekschrift stelt) dat bij het verzoekschrift wordt gevoegd (zie stuk 4, "*UNHCR POSITION ON RETURNS TO YEMEN*"). UNHCR roept inderdaad op om geen mensen gedwongen terug te sturen naar Jemen, gezien de uiterst onzekere situatie in dit land op dit ogenblik. Verwerende partij stelt hierop dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt noch gaat zij gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten

2.29. Echter huidige procedure dient wel na te gaan of uit de situatie in Jemen een nood aan bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan afgeleid worden. Uit het rapport blijkt inderdaad dat in Jemen aanhoudend zware gevechten worden gevoerd, waaronder ook in het gebied rond Sana'a. Zoals verzoekster stelt heeft het conflict ook een internationale dimensie en ligt een oplossing vooralsnog niet in het verschiet. UNHCR verwijst hierbij naar diverse rapporten waaronder: "*UN OCHA, Yemen: Escalating conflict - Situation Report No. 1 (as of 31 March 2015), pp. 1, 2, 4, <http://bit.ly/19CoDf7>*"; "*Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, UN Special Representative for Children and Armed Conflict Condemns*

Rising Number of Child Casualties, 31 March 2015, <http://bit.ly/1C7zN1J>"; "UN OCHA, Statement from the Humanitarian Coordinator, Mr. Johannes Van Der Klaauw, 1 April 2015, <http://shar.es/1gtk4D>"; "Office of the High Commissioner for Human Rights, Zeid warns of total collapse in Yemen, calls for urgent protection of civilians, 31 March 2015, <http://shar.es/1gtxnO>"; "ICRC, Yemen: ICRC concerned at civilian casualties amid escalating violence, 26 March 2015, <https://www.icrc.org/en/document/yemen-icrc-concerned-civilian-casualties-amidescalating-violence>; <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=50464>"; "ICRC, Yemen: ICRC calls for unimpeded delivery of medical supplies as heavy conflict persists, 31 March 2015, <https://www.icrc.org/en/document/yemen-icrc-calls-unimpeded-delivery-medical-supplies-heavy-conflict-persists>".

2.30. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De Raad meent dat de door verzoekster toegevoegde informatie en met name de beoordeling van UNHCR van de situatie in Jemen die steunt op gezaghebbende bronnen, toelaat te stellen dat een bescherming zoals voorzien bij 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zich opdringt.

2.31. Het eerste middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK